

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 10. maj 2016

Sag 257/2015

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Kåre Pihlmann, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Hillerød den 4. maj 2015 og af Østre Landsrets 14. afdeling den 16. september 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Poul Dahl Jensen, Jens Peter Christensen, Oliver Talevski og Kurt Rasmussen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om, at udvisningen gøres betinget.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, subsidiært at der sker betinget udvisning.

Anbringender

T har til støtte for påstanden om betinget udvisning navnlig anført, at ubetinget udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for privatliv. Han kom til Danmark som 7-årig og har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 11 år, hvor han også har haft størstedelen af sin skolegang. Den personfarlige kriminalitet, som han tidligere er dømt for, er hovedsageligt begået, inden han fyldte 18 år, og der er særlige hensyn at tage til mindreåriges interesser og mulighed for integration. Han taler og læser dansk, mens han hverken taler eller læser arabisk. Han har ingen reel social, kulturel eller familiemæssig tilknytning til Irak, som han alene har

besøgt én gang i løbet af de sidste 12 år. Han er ikke tidligere idømt betinget udvisning, og der bør gives ham en advarsel i form af en betinget udvisning. Endelig må det tillægges vægt, at han er under værgemål.

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om stadfæstelse navnlig anført, at udvisningen er i overensstemmelse med udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2, idet T er blevet straffet med ubetinget fængsel for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 119 og § 244. Ifølge loven skal der ske ubetinget udvisning, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

For spørgsmålet om Danmarks internationale forpligtelser er Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 afgørende, og det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at der skal foretages en konkret proportionalitetsvurdering med afvejning af de modstående hensyn. Denne afvejning fører til, at det ikke kan anses for uproportionalt at udvise T med et indrejseforbud i 6 år, selv om han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 11 år. Det oplyste om hans tilknytning til henholdsvis Danmark og hjemlandet Irak, oplysningerne om hans tidligere begåede kriminalitet og den nu til pådømmelse begåede kriminalitet taler afgørende for udvisning.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår for Højesteret alene spørgsmålet om udvisning.

T er irakisk statsborger og har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 11 år. Han er efter straffelovens § 61, stk. 1, idømt en fællesstraf af ubetinget fængsel i 1 år, og de nu pådømte forhold angår bl.a. overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 244. Herefter er betingelserne efter udlændingelovens § 22, nr. 6, for at udvise ham opfyldt. Det betyder efter lovens § 26, stk. 2, at han skal udvises ubetinget, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

T er 20 år. Han er ikke gift eller samlevende og har ikke børn. Han har imidlertid boet i Danmark, siden han var 7 år gammel. Udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf.

konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisningen har som nævnt hjemmel i loven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse, hvilket er legitime formål ifølge artikel 8, stk. 2. Det er derfor afgørende, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, klagesag nr. 1638/03, præmis 68, at der ved proportionalitetsafvejningen i medfør af artikel 8 tages udgangspunkt i en række kriterier. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70.

I tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en ung mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet, jf. præmis 71.

Ifølge dommens præmis 72 og 73 kan den pågældendes alder spille en rolle ved anvendelsen af disse kriterier. F.eks. må det tages i betragtning ved vurderingen af kriminaliteten, om den er begået af den pågældende som ung eller voksen. I relation til længden af personens ophold i værtslandet og fastheden af båndene til værtslandet gør det en klar forskel, om personen blev født i værtslandet eller kom til værtslandet i sin barndom, eller om den pågældende først kom til værtslandet som voksen. Hensyn skal tages til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig hele eller det meste af barndommen i værtslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

Når det drejer sig om udvisning som følge af kriminalitet, der er begået af en mindreårig, er der et særligt hensyn til barnets interesser. Det gælder også i tilfælde, hvor udlændingen er

blevet voksen, hvis begrundelsen for udvisningen er straffbare forhold, der er begået, mens den pågældende var mindreårig, jf. præmis 82. Hensynet til barnets interesser indebærer bl.a. en forpligtelse til at gøre det lettere for barnet at blive reintegreret, jf. præmis 83. Der er således kun en begrænset adgang til udvisning, hvis der er tale om ikke-voldelig kriminalitet begået af en mindreårig, jf. præmis 84, mens meget alvorlig voldelig kriminalitet omvendt kan retfærdiggøre udvisning, jf. præmis 85.

T kom som nævnt til Danmark som 7-årig, og han er opvokset her i landet. Der skal derfor meget tungtvejende grunde til at udvise ham.

Han er som nævnt idømt en fællesstraf af fængsel på 1 år, hvori indgår en betinget dom af fængsel i 10 måneder. Han begik hovedparten af de straffbare forhold, som den betingede dom angår, herunder et røveri, mens han var mindreårig. Dette skal der som anført foran tages særligt hensyn til, selv om T i mellemtiden er blevet voksen.

De nu pådømte forhold er verbale trusler og simpel vold samt forsøg herpå over for ansatte på den institution, hvor han tidligere har boet. T var fyldt 18 år, da kriminaliteten blev begået. Der er tale om personfarlig kriminalitet, men kriminaliteten har efter det oplyste ikke medført skader af betydning.

T har efter at have fået ophold i Danmark kun en enkelt gang været i Irak. Hans mor og søster bor i Irak, ligesom han har fjernere slægtninge i landet. Han har dog for tiden ingen kontakt til nogen af disse. Det må lægges til grund, at han taler noget arabisk, men han kan ikke skrive sproget. Han har således tilknytning til Irak ud over statsborgerskabet.

Bortset fra et år i Irak har han haft hele sin skolegang her i landet. Han taler og skriver dansk og er begyndt på en uddannelse her i landet, hvor han har boet i langt over halvdelen af sit liv. Han må således anses for at have en stærk tilknytning til Danmark. Dette gælder, selv om han ikke længere har nær familie her i landet, fordi hans far er flyttet til Sverige.

Efter en samlet bedømmelse af alle ovennævnte forhold finder Højesteret, at udvisning af T vil udgøre et uproportionalt indgreb i hans ret til privatliv og således være i strid med artikel 8

i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. T frifindes derfor for påstanden om udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Det følger af udlændingelovens § 24 b, stk. 1, at en udlænding skal udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Højesteret ændrer herefter landsrettens dom, således at T udvises betinget. Prøvetiden udløber 2 år efter løsladelse fra afsoning af straffen på fængsel i 1 år.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom ændres, således at T udvises af Danmark betinget på vilkår, at han i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24.

I øvrigt stadfæstes landsrettens dom.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.

D O M

Afsagt den 16. september 2015 af Østre Landsrets 14. afdeling
(landsdommerne B. Tegldal, Peter Mørk Thomsen og Jes Kjølbø Brems (kst.) med doms-
mænd).

14. afd. nr. S-1388-15:

Anklagemyndigheden

mod

T

...

(advokat Christian Emmeluth, besk.)

Hillerød Rets dom af 4. maj 2015 (8-55/2015) er anket af T med påstand om frifindelse, sub-
sidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, herunder blandt andet således, at der i forhold 3
citeres og anvendes tillige straffelovens § 247, stk. 1.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne A, B og C samt vid-
neforklaring af M.

Tiltalte har til forhold 1 forklaret blandt andet, at han var klar over, at A var lærer på Da
tiltalte kom ind i klassen, var de vist nok i gang med undervisning, og han afbrød A, der sagde
noget forkert. De kom op at skændtes, fordi A blev sur over, at han blandede sig i undervis-
ningen. Han har ikke sagt noget om, at de skulle gå om bag hækken. Der er kyllinger bag
hækken, så det ville ikke give mening. Han har ikke sagt noget, der minder om det, der er an-
ført i tiltalen. Han har ikke omtalt As familie. Han husker ikke, hvad han sagde under skænde-
riet, men han truede ikke A og dennes familie. Han ved ikke, om han virkede truende. Fore-

holdt afhøringsrapport af 8. december 2014 forklarede tiltalte, at han ikke husker at have forklaret, at han svinede A til og truede ham lidt under skænderiet.

Tiltalte har til forhold 2 forklaret blandt andet, at der var 8-9 pædagoger til stede den pågældende dag. Han vidste ikke, at B havde ondt i ryggen. Han gik hen imod hende for at få hende til at falde til ro. Han fik hende til at trække sig tilbage, så hun kom til at stå i et hjørne. Herefter kom der en masse pædagoger til stede. Hans forhold til B er lidt anderledes. Derfor rørte han hende på ryggen. Han har ikke sagt til hende, at han ville trykke hendes ansigt, eller at han ville smadre hende. Han har kaldt hende grimme ting, men ikke truet hende.

Vedrørende forhold 3 har tiltalte forklaret blandt andet, at han alene prøvede at skubbe C væk, således at han kunne komme forbi ham. Tiltalte måtte ikke komme på den pågældende afdeling. Han følte sig snydt over dette. J er ikke hans kæreste, men en god veninde. Han fik ikke at vide, hvorfor han ikke måtte besøge hende. Han har ikke slået ud efter C. Hvis han har slået ud efter ham, er det sket i selvforsvar. Han husker ikke, om C var truende over for ham. H var til stede under hele episoden.

Vidnet A har forklaret blandt andet, at der var to elever i klassen, som han underviste, da tiltalte kom ind. Tiltalte måtte ikke komme på skolen, men han satte sig ned uden at forstyrre, hvorfor vidnet i første omgang ikke bad ham gå. Det er ikke hans opfattelse, at tiltalte kom for at få hjælp med lektier. Tiltalte begyndte efter et par minutter at forstyrre undervisningen, og han bad ham derfor om at gå. Tiltalte ville ikke selv gå, så vidnet tilkaldte kollegaen D. Tiltalte sagde noget i retning af, at han ville opsøge vidnets familie og ordne dem. Det blev ikke sagt i sjov. Navnlig det med tiltaltes familie var ubehageligt, og vidnet tog efterfølgende forholdsregler for det tilfælde, at der skulle ske noget. Tiltalte var under episoden helt oppe i hovedet på vidnet, men han rørte ikke vidnet. Episoden sluttede, da kollegaer fik tiltalte væk fra vidnet.

Vidnet B har forklaret blandt andet, at hun kendte tiltalte i forvejen, men hun havde ikke været psykolog for ham. Hun har igennem tiden haft flere konflikter med tiltalte, hvilket ikke er unormalt på stedet. Det var mindre konflikter, som var løst på tidspunktet for episoden. Tiltalte var vred, da han udtalte truslerne. Tiltalte gik helt tæt hen til hende, så de stod næse mod næse.

Hun ved ikke, om tiltalte taler arabisk. Hun har muligvis hørt ham sige enkelte arabiske ord.

Vidnet M har forklaret blandt andet, at hun er advokat og værge for tiltalte. Hun blev beskikket som forældremyndighedsindehaver for tiltalte i vist nok 2012, da tiltalte var forældreløs. Hans mor og søster var udrejst til Irak, og hans fars opholdssted var ikke kendt. Faren opholder sig i dag i Sverige. Tiltaltes situation i 2012 var temmelig desperat. Han boede hos en slags tante og onkel. Onklen betjente sig af tiltaltes tyverimæssige ydelser. Hun har oplevet, at onklen overfaldt tiltalte verbalt på en sådan måde, at det var nødvendigt at fjerne onklen. Tiltalte kom herefter til et bosted og efterfølgende til Efter at tiltalte er fyldt 18 år, er vidnet blevet beskikket som hans værge, idet han ikke er i stand til at varetage sine økonomiske og personlige forhold. Han er inde i en god udvikling. Han har påbegyndt et skoleforløb, som han passer, og som han giver udtryk for, at han er glad for. Tiltalte har, siden han påbegyndte sit skoleforløb, ikke haft problemer af nogen art. Vidnet ved ikke, om han taler arabisk. Hun har aldrig modtaget henvendelser fra tiltaltes familie. Kommunen ved ikke, hvor moren og søsteren er i dag. Tiltalte har fortalt hende, at han ikke har nogen kontakt til sin familie i Irak. Tiltalte har haft misbrugsproblemer, men han er kommet godt ud af det. Tiltalte har venner i Danmark.

Vidnet C har forklaret blandt andet, at han var ansat som vikar på ... på tidspunktet for episoden i december 2014. Han havde tidligere set tiltalte. De havde muligvis haft mindre konflikter, men ikke noget der lignede episoden den 25. december 2014. Episoden opstod, da han sagde til tiltalte, at han ikke måtte komme ind på afdelingen. Tiltalte fulgte ikke hans anvisninger og gik i stedet op ad trappen. Vidnet fulgte efter og blev skubbet af tiltalte. Det var et hårdt skub, som fik ham til at falde tilbage og ind i dørkarmen. Hans håndled ramte dørkarmen og fik et slag. Hånden var efterfølgende øm i et par dage. Han skubbede tiltalte, der var uregerlig og aggressiv, for at få ham væk. Det var et hårdt skub. Tiltalte slog herefter ud efter ham med knyttet hånd, men slaget ramte ikke. Han ved ikke, om tiltalte taler arabisk.

De i byretten af vidnerne D, E, G, F og H afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Personlige oplysninger

Det fremgår af statsforvaltningens brev af 27. maj 2015, at en anden mand har anerkendt faderskabet til det barn, som tiltalte i byretten oplyste at være far til. Tiltalte har for landsretten oplyst, at han ikke længere mener, at han er far til det pågældende barn.

Mentor ... har i statusskrivelse af 28. august 2015 fremkommet med sit positive indtryk af tiltalte og hans nuværende situation.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han bor alene i en lejlighed på Amager, som han har fået gennem kommunen. Han husker ikke, hvornår han sidst havde kontakt til sin mor og søster i Irak. Han mistede moderens nummer, da han mistede sin telefon. Han har selv fået nyt telefonnummer. Efter at have afsluttet grundforløbet til ...uddannelsen ønsker han nu at tage 10. klasse. Han skal begynde i januar 2016. Han ved ikke, hvorvidt han efter 10. klasse vil fortsætte uddannelsen til ... Han har set sin far i forbindelse med sin fætters bryllup i Sverige, men ellers ikke. Faderen tager aldrig kontakt til ham. Hans forældre og søster taler dansk, ligesom hans fætter i Sverige taler dansk. Han forstår arabiske bandeord, men ikke andet. Da de kom til Danmark, og indtil han blev 12 år, talte han arabisk med sin familie. Han har en gang været tilbage i Irak for at besøge sine forældre. Han husker ikke, hvornår det var, men det er længe siden. Han husker heller ikke, hvor længe han var der. Han boede på hotel. Han har fætre og kusiner i Irak, men han har mistet deres kontaktoplysninger. Han ved ikke, om han har bedsteforældre i Irak. Han har sin onkels familie i Sverige. Han har ikke anden familie i Europa. Han har ingen onkel og tante i Danmark. De personer, der tog sig af ham efter forældrenes udrejse, har han ikke kontakt til længere. Han er ikke gift i Danmark og har ingen kæreste eller børn. Han har venner i Danmark. Han vil gerne begynde at gå til MMA i Danmark. MMA er en kampsport. Han er født i Bagdad i Irak og har ikke kurdisk baggrund.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten og af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Anklagemyndigheden har i en rettidig ankemeddelelse påstået forhold 3 henført tillige under straffelovens § 247, stk. 1. Henset hertil, og da tiltalte tidligere er dømt for forsætligt legemsangreb, fastsættes straffen i forhold 3 tillige under henvisning til denne bestemmelse.

Da forholdene er begået forud for Retten på Frederiksbergs betingede dom af 5. februar 2015, der fastsatte en fællesstraf indeholdende to tidligere betingede domme, fastsættes straffen som en fællesstraf efter straffelovens § 61, stk. 1. Citeringen af straffelovens § 89 udgår.

Landsretten tiltræder af de grunde, der er anført af byretten, at fællesstraffen er fastsat til fængsel i 1 år.

Tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 11 år, og spørgsmålet om udvisning skal derfor afgøres efter udlændingelovens § 22. Efter karakteren af de pådømte forhold tiltræder landsretten, at betingelserne for udvisning af tiltalte i medfør af udlændingelovens § 22, stk. 1, nr. 6, er opfyldt.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter blandt andet § 22, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Tiltalte, der nu er fyldt 19 år, er irakisk statsborger. Han indrejste til Danmark som 7-årig i december 2003. En udvisning af tiltalte vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, og et sådant indgreb er alene berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Om udvisning skal ske, beror herefter på en proportionalitetsvurdering af, om det må anses for nødvendigt i et demokratisk samfund at udvise af hensyn til at forebygge forbrydelse og sikre den offentlige orden. I denne vurdering indgår med betydelig vægt det samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til en samlet bedømmelse af karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår endvidere, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet.

Tiltalte er flere gange tidligere dømt for blandt andet personfarlig kriminalitet, herunder i november 2013 for vold efter straffelovens § 244, i januar 2014 for blandt andet røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, i maj 2014 for trusler og vold efter straffelovens § 119, stk. 1, i oktober 2014 for ulovlig tvang efter straffelovens § 260, stk. 1, nr. 1, og senest i februar 2015 for trusler og vold efter straffelovens § 119, stk. 1. Hovedparten af forholdene er begået

forud for, at tiltalte fyldte 18 år, men tiltalte er fortsat med at begå kriminalitet efter det fyldte 18. år, ligesom han er fortsat med at begå kriminalitet i prøvetiden for flere betingede domme. Landsretten finder, at der på baggrund heraf er grund til at formode, at han også fremover vil begå kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

Som anført er tiltalte kommet til Danmark i 2003 som 7-årig. Han er ugift og har ingen børn. Han tilbragte sine første 7 leveår i Irak, men har haft stort set hele sin skolegang her i landet. Efter tiltaltes egne oplysninger taler han ikke arabisk. Det må imidlertid lægges til grund, at tiltalte har talt arabisk i sine første 7 leveår, herunder i forbindelse med 1 års skolegang i Irak, ligesom han i nogle år efter flytningen til Danmark fortsatte med at tale arabisk med sin da herboende familie. Han har efter sine egne oplysninger besøgt Irak en gang i forbindelse med et familiebesøg. Tiltaltes far bor i Sverige, mens hans mor, søster og anden familie bor i Irak. Tiltalte har efter det oplyste ingen kontakt til nogen af disse, ligesom han ikke har familie i Danmark. Han har ingen tilknytning til arbejdsmarkedet og er ikke for tiden i gang med en uddannelse. Selv om han i kraft af sin opvækst i Danmark har en sådan tilknytning hertil, at en udvisning af ham med indrejseforbud i 6 år vil indebære en væsentlig belastning for ham, finder landsretten efter en samlet helhedsvurdering, at udvisning af tiltalte må anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge kriminalitet og sikre den offentlige orden. Landsretten har herved tillige lagt vægt på, at tiltalte i kraft af sine familierelationer i Irak og det kendskab til sproget, som tiltalte må besidde, har en ikke ubetydelig social, kulturel og familiemæssig tilknytning til Irak.

Henset hertil og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at betingelserne for udvisning er opfyldt.

Med disse bemærkninger stadfæstes byrettens dom.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 4. maj 2015.

Rettens nr. 8-55/2015

Politiets nr. 0900-70312-00040-14

Anklagemyndigheden

mod

T

...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 7. januar 2015. Tillægsanklageskrift nr. 1 er modtaget den 2. marts 2015.

T er tiltalt

1.

for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved den 27. november 2014 mellem kl. 14.00 og kl. 14.15 på Døgninstitution ... i X-By ved trussel om vold at have overfaldet lærer A under udførelse af dennes tjeneste, idet han udtalte/råbte: "I øvrigt kan vi bare tage den bag hækken så skal jeg nok ordne dig, så klarer vi det her", "Så kan jeg bare komme hjem til dig og så ordner vi det derhjemme" og "så kommer jeg hjem til dig og din familie", eller lignende.

2.

for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved den 27. november 2014 mellem kl. 16.00 og kl. 16.10 på Døgninstitution ... i X-By ved trussel om vold at have overfaldet psykolog B, under udførelse af dennes tjeneste, idet han udtalte/råbte: "Jeg trykker dit ansigt", "Har du forstået jeg smadrer dig?" og "jeg smadrer dig din luder", eller lignende.

3.

for vold efter straffelovens § 244, delvist jf. § 21, ved den 25. december 2014 kl. 18.40 på ... i X-By, at have skubbet C en gang i brystet ind i en dør, så Cs højre håndled blev forvredet, samt forsøgt at slå en gang med knytnæve, som ikke ramte, idet C dukkede sig.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om en fællesstraf med fængsel i over 1 år.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, nr. 6, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter, jf. udlændingelovens § 32.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne A, D, B, E, F, G, H og C.

T har forklaret, at han har boet 2 år på ..., indtil han for 2 uger siden flyttede til ..., i Y-By.

Tiltalte har forklaret om forhold 1, at han kender A fra Den 27. november kom tiltalte over på skolen og fik at vide af A, at han ikke måtte være i klassen. A sagde nogle ting, som ikke passede. Tiltalte kan ikke huske, hvad det var, men tiltalte var ikke enig, og han skændtes med A både i og uden for klassen. A svarede også igen. A er en voksen mand. I den forbindelse sagde tiltalte: "Fuck dig og fuck din familie" til A. Det gjorde han, fordi A og As familie kunne rende og hoppe. Tiltalte var sur og svinede også A til med andre ord, som tiltalte ikke kan huske, men han sagde ikke de udtryk, som står i anklageskriftet. Tiltalte kan ikke huske, om han var i fysisk kontakt med A. Tiltalte havde ikke været sur på A forud for den 27. november, og han henvendte sig faktisk til A for at få hjælp til nogle lektier. Efter episoden gik tiltalte sin vej.

Om forhold 2 har tiltalte forklaret, at B er psykolog på ..., og det er derfra, tiltalte kender hende. Den 27. november ville tiltalte spørge B om noget. Hun har ondt i ryggen på grund af en diskusprolaps, og hun sagde: "Lad være", da tiltalte rørte hende for sjov på ryggen. Tiltalte blev sur på hende, og det endte med, at han sagde til hende: "Kan du forstå, du ikke skal snakke til mig?" eller lignende, men han har ikke sagt nogen af de udtryk, der står i anklageskriftet. Der var andre til stede under episoden. For eksempel var I hele tiden til stede og så det hele. E kom først til stede til sidst under episoden. På et tidspunkt skubbede B til tiltalte, og derfor gik han frem mod hende, og med hænderne nede gik han tæt på hende, så hun ikke længere kunne skubbe til ham. Til sidst kom nogle andre pædagoger og tog fat i tiltalte og rev ham ud af kontoret.

Tiltalte har forklaret om forhold 3, at C er vikar på Den 25. december var der en episode, hvor C stod i vejen for tiltalte og sagde, at tiltalte ikke måtte komme ind til sin kæreste, der hedder J. Det måtte han ikke, fordi der var en anden dreng på besøg hos J. Endvidere må tiltalte ikke komme hos J på grund af hendes behandling. Tiltalte havde fået at vide, at der var en anden dreng hos J og kunne ikke forstå, at den anden dreng måtte være der, mens tiltalte ikke måtte. Tiltalte fik C til side ved at flytte ham med tiltaltes hånd uden at trykke. C blev flyttet over mod døren, og tiltalte kan ikke forstå, at C i den forbindelse skulle have slået sin hånd. I givet fald måtte det have været på ryggen, hvis C skulle have slået sig. Efter, at C var kommet over til døren, kunne tiltalte komme forbi, og han slog ikke ud efter C på noget tidspunkt.

Vidnet A har forklaret, at han er lærer på ... interne skole. Den 27. november var han i gang med en god undervisningssituation, da tiltalte kom ind i klassen, selvom tiltalte ikke må være på skolen, fordi han ikke er indskrevet. Tiltalte satte sig i klassen uden at sige noget. I begyn-

delsen opførte han sig roligt, så vidnet lod det passere. Så begyndte tiltalte at stille spørgsmål og blande sig i undervisningen. Vidnet måtte bede tiltalte om at gå og sagde til tiltalte, at han slet ikke måtte være der. Tiltalte blev da aggressiv og sagde blandt andet til vidnet, at han skulle holde kæft. Vidnet tilkaldte en kollega, der fik tiltalte ud.

I en efterfølgende pause opstod episoden. Tiltalte og vidnet talte sammen. Der er mange kameraer på stedet, men der er ikke nogen bag hækken. Derfor refereres der ofte til dette sted, hvis man skal lave noget uden kamera. Tiltalte spurgte vidnet, om han ville med om bag hækken underforstået for at slå. Det ville vidnet ikke, og tiltalte sagde, at tiltalte ville finde ud af, hvor vidnet boede, og så ville han komme og ordne vidnet og hans familie. Tiltalte sagde derefter: "Nå, der blev du ramt". Tiltalte stod meget tæt på vidnet og helt oppe i ansigtet på vidnet. Vidnet burde nok have skubbet tiltalte væk, men vidnet ville ikke gå med på tiltaltes aggression, og tiltalte blev fjernet af nogle kolleger. Vidnet kan ikke huske, hvordan det foregik, men en kollega, der hedder D, så hele episoden. Vidnet ved godt, hvad det med hækken betyder, og det har noget med slagsmål at gøre.

Vidnet er ikke helt sikker på, at tiltalte sagde det med hækken, men han er 100% sikker på, at tiltalte sagde det om vidnets familie. Umiddelbart er han ret sikker på, at tiltalte sagde det med hækken, men det er noget, der bliver sagt en gang imellem. Foreholdt, at han til politiet skulle have sagt, at tiltalte sagde det med hækken, har vidnet forklaret, at hvis det fremgår af hans forklaring til politiet, så er han helt sikker på, at tiltalte sagde det. Vidnet kan huske, at han talte med en betjent, der hed K.

Tiltalte vidste ikke, hvor vidnet boede, men tiltalte sagde, at han ville finde ud af det. Tiltalte virkede meget "tændt" over et eller andet den pågældende dag, og der har ikke forud for episoden været nogen konflikter mellem tiltalte og vidnet.

Vidnet D har forklaret, at han er lærer på ..., og at han kender tiltalte som en tidligere elev. Den 27. november bad en kollega, A, vidnet om assistance, fordi tiltalte var gået ind på skolen, hvor tiltalte ikke må være. Vidnet prøvede at få tiltalte til at gå igen, og tiltalte var på det tidspunkt til at snakke med, selvom han var lidt sur på A. Det lykkedes at få tiltalte ud af skolen og udenfor, hvor der senere opstod en verbal episode mellem tiltalte og A. Tiltalte fremkom i den forbindelse med nogle mindre trusler, og vidnet kan huske, at tiltalte sagde noget om at finde ud af "hvor du bor" eller lignende. Det var noget med As hjem og at finde ud af, hvor det var. A spurgte tiltalte, om det var en trussel, og tiltalte sagde "ja ja" eller lignende. Tiltalte og A stod meget tæt på hinanden. Der var mindre end en halv meter mellem dem, og tiltalte virkede truende.

Vidnet kan ikke huske, at han blev afhørt af politiet. Foreholdt, at han ifølge sagens bilag 1-3 skulle have afgivet en personlig forklaring til politiet, har vidnet forklaret, at det kan han ikke huske. Han kan ikke huske, at han har mødt politibetjenten K personligt.

Der var en kort episode udenfor, hvor tiltalte var lidt sur. Det er noget, der hører med til arbejdet, at der er nogle beboere på stedet, som kan være udadreagerende. Vidnet kan konkret huske, at tiltalte sagde noget om As familie.

Hvis vidnet har forklaret noget til politiet om "skoven", er det et udtryk for at gå i skoven og slå. Det er et udtryk, der ofte bruges på stedet. Foreholdt, at han ifølge bilag 1-3 skulle have forklaret, at "... da A senere kom udenfor, var T meget ubehagelig. Han inviterede ham ud i skoven eller noget i den retning. Han stod helt tæt på A. Når folk bliver inviteret ud i skoven

på ... betyder det, at man skal slås eller lignende", har vidnet forklaret, at han ikke konkret kan huske, at han skulle havde sagt dette, men det kan godt være, at han har forklaret sådan til politiet. Foreholdt, at han ifølge rapporten skulle have sagt: "T siger nogle flere ting og slutter af med at sige, at han nok skal finde ud af hvor A bor og noget med at opsøge ham og hans familie derhjemme", har vidnet forklaret, at det kan han godt huske, at han sagde til politiet.

Vidnet har supplerende forklaret, at det med at "gå i skoven" er et udtryk, som de unge bruger på Det er ikke et officielt udtrykt, stedet benytter sig af. Beboerne bruger også udtrykket "hækken", men vidnet kan ikke huske, at dette udtryk blev brugt i den konkrete episode.

Vidnet B har forklaret, at hun er psykolog på Den 27. november mødte hun tiltalte på gårdspladsen og kunne se, at han var i dårligt humør. De talte sammen, og han fik et kram. Senere på dagen så vidnet igen tiltalte, og han så stadig ud til at være i dårligt humør. Tiltalte spurgte efter nogle køkkenknive, og han råbte efter en af hendes kollegaer og virkede irriteret. Vidnet gik på det tidspunkt foran tiltalte og mærkede, at tiltalte skubbede hende i ryggen med begge hænder. Det var ikke noget hårdt skub, og det var nærmest for sjov. Vidnet mindede da tiltalte om, at han skulle huske på, at hun havde ondt i ryggen. Hun sagde det uden at være vred, men tiltalte blev temmelig vred og talte grimt til hende, så hun måtte bede ham om at gå. Hun sagde til ham, at I kunne hjælpe ham senere med det, tiltalte ville tale med I om. Vidnet kunne se, at tiltalte prøvede at beherske sig, men han skubbede til vidnet og væltede hendes støvler og nogle ting på bordet. Situationen var derfor farlig med hensyn til, at tiltalte kunne eksplodere, og vidnet bad I om at tilkalde hjælp. Vidnet holdt også sine hænder op foran sig, hvilket ikke er normalt. I løb ud af kontoret for at hente hjælp, og der stod en anden ung beboer i lokalet ved Is plads. Vidnet prøvede at få tiltalte ud af kontoret. Det gjorde hun ved at gøre sig bred og strække sine arme ud til hver side og presse eller skubbe tiltalte ud. Hun bad ham flere gange om at gå, men tiltalte ville ikke gå og råbte: "Jeg smadrer dig" eller lignende til vidnet, at vidnet skulle sige undskyld, og at: "Jeg trykker dig, jeg smadrer dig". Vidnet og tiltalte stod helt tæt på hinanden, da I og F kom til stede og lagde sig imellem. Tiltalte tog fat i vidnet foran på brystet, og F tog fat i tiltalte og fik ham væk. E kom også til, og de slap tiltalte igen.

Foreholdt sagens bilag 2-9 har vidnet forklaret, at hun dagen efter sendte en e-mail til politiet med sin umiddelbare beskrivelse af episoden. Foreholdt et afsnit, hvor der står, at "T bliver endnu mere ophidset og er stærkt truende i sin adfærd og står helt oppe i ansigtet på mig, og fremsætter tilsvarende diverse trusler, blandt andet: "Hvis du skubber mig en gang mere, så trykker jeg dig i ansigtet. Har du forstået? Jeg smadrer dig". Kollega F kommer til mellem T og jeg, men T skubber F til side og tager hårdt fat i min arm, hvorefter F skærmer T mod væggen og holder ham væk fra mig", har vidnet forklaret, at det er hendes forklaring om episoden. Foreholdt et afsnit, hvor der står: "Herefter blev T ført ud af kontoret af to pædagogisk personale, mens han råber og skriger, og døren lukkes til kontoret. Til gengæld hører jeg, at T efter lidt tid igen hamrer på døren og råber: Jeg smadrer dig din luder", har vidnet forklaret, at det var sådan det foregik. Vidnet har efter episoden ikke været mere bange for tiltalte end for andre unge på institutionen.

Vidnet E har forklaret, at han er ansat som pædagog på ..., og at han har kendt tiltalte i ca. 2-2½ år. Den 27. november var han på toilettet, da han hørte, at nogen ledte efter ham. Han råbte, at han var derude, og hørte I råbe, at vidnet skulle komme. Vidnet råbte til nogle kolleger i gården, at de også skulle komme, og løb så ned til lokalet, hvor B, F og tiltalte var. Tiltalte virkede meget oprevet og sur og talte grimt. F stod imellem tiltalte og B. Tiltalte og B stod skiftevis en halv meter til halvanden meter fra hinanden afhængig af, om de fik trukket

tiltalte væk, eller om tiltalte kom tilbage, men til sidste måtte de trække tiltalte helt ud af kontoret, for han blev ved med at være ophidset. Under episoden sagde tiltalte til B: "Jeg vil slå dig i ansigtet" flere gange og andre ting. Efter at være ført ud fra kontoret hørte vidnet, at tiltalte råbte: "Vi er ikke færdige" eller lignende henvendt til B. Efter, episoden var afsluttet, sagde tiltalte undskyld til vidnet.

Foreholdt sagens bilag forhold 2-4 har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, hvordan han blev afhørt af politiet. Foreholdt, at han til politiet skulle have forklaret, at "Tiltalte råbte af B og svinede hende til. Han råbte blandt andet, at han havde lyst til at trykke hende i ansigtet", har vidnet forklaret, at det er rigtigt, og det var det med at slå B. Foreholdt, at han til politiet skulle have forklaret, at "Tiltalte råbte igen, denne gang noget i retning af: Bare vent og se og jeg skal nok få fat i dig", har vidnet forklaret, at det stemmer, og at det var det, tiltalte sagde. Vidnet har forklaret, at B virkede trykket under episoden og presset over situationen.

Vidnet F har forklaret, at han den 25. december 2014 og stadig er ansat på institutionen Vidnet er ikke uddannet pædagog. J boede på afdeling M1, hvor nye beboere indsluses. Tiltalte boede på afdeling M5, fordi hans ophold på ... var ved at være tilendebragt. J måtte ikke være alene med tiltalte, men den 25. december kom tiltalte ind på M1. C sagde hurtigt, at tiltalte ikke måtte være på afdelingen og fulgte tiltalte væk. Da de nåede døren, eskalerede det. Tiltalte skubbede hårdt til C, der reagerede ved at skubbe tilbage. Tiltalte hoppede på C, og vidnet brød ind og forsøgte at holde tiltalte tilbage. Vidnet bad tiltalte om at slappe af, og da vidnet kunne fornemme, at tiltalte slappede af, slap han tiltalte igen.

Ved skubbet røg C bagud og kan muligvis godt have ramt væggen. Vidnet følte ikke, at tiltaltes vrede var rettet mod vidnet, hvorfor vidnet ikke behøvede at fastholde tiltalte. Tiltalte gik selv ud fra afdelingen. Der blev råbt nogle ting, men vidnet kan ikke huske den præcise ordlyd. Vidnet kan ikke huske, om tiltalte gjorde andre udfald mod C.

Foreholdt afhøringsrapport af 8. december 2014, forhold 1, bilag 5, side 2, under midten, har vidnet forklaret, at han godt kan huske afhøringen. Det er korrekt, at tiltalte - inden vidnet brød ind - slog ud efter C med knyttet hånd, men C blev ikke ramt. Der var dog noget med Cs arm, og vidnet har sandsynligvis forklaret som anført i rapporten, at C klagede over smerter i det ene håndled.

Under episoden sad vidnet i stuen og overværede, hvad der skete. Vidnet kan ikke huske, om andre beboere overværede situationen. Døren ind til Js værelse blev vist åbnet på et tidspunkt.

Vidnet G har forklaret, at han bor i København. Vidnet har boet på Den 27. november 2014 skulle vidnet ind på kontoret og tale med I. Tiltalte kom stille og roligt ind på kontoret og talte også med I. B var også på kontoret. B sagde, at tiltalte skulle gå ud, og begyndte at skubbe tiltalte ud. Tiltalte blev stående, men skubbede ikke tilbage. Tiltalte sagde, at hun ikke skulle skubbe, men han truede hende ikke. De udtalelser, som fremgår af anklageskriftet, har vidnet ikke hørt tiltalte udtale. Vidnet så heller ikke tiltalte skubbe til B. Til stede var I, B, tiltalte og vidnet. Efterfølgende kom flere til.

Vidnet H har forklaret, at han den 25. december 2014 boede på Vidnet så hele episoden, men han har ikke set tiltalte slå C. Tiltalte kom ind på afdelingen og gik op ad trappen mod et værelse for at tale med en veninde. C kom og sagde alt muligt og skubbede til tiltalte. F kom til og stoppede det. Vidnet så ikke tiltalte skubbe eller slå ud efter C med knyttet hånd. Vidnet kan ikke huske, hvor længe episoden varede, men han så det hele. Så vidt vidnet husker skub-

bede tiltalte ikke til C. Vidnet kan ikke huske, hvem der startede skubberiet. Vidnet så ikke, om C fik skader på sin albue. Vidnet stod ved siden af tiltalte og så hele episoden.

Foreholdt afhøringsrapport af 22. april 2015, forhold 2, bilag 12, side 2, har vidnet forklaret, at han ikke havde forklaret som anført i rapporten. Vidnet kiggede på et tidspunkt den anden vej, men han kunne hele tiden se ud af øjenkrogen, hvad der foregik. Vidnet forsøgte at få tiltaltes veninde ind på værelset, fordi hun også var begyndt at hidse sig op. Derefter kiggede vidnet tilbage mod episoden.

Vidnet C har forklaret, at han den 25. december 2014 var ansat på institutionen Tiltalte havde fået at vide, at han ikke måtte opholde sig på afdelingen for nyankomne, M1. Alligevel bankede tiltalte på til M1, og vidnet sagde til ham, at han ikke måtte være der. Tiltalte ville vist sige farvel til en anden beboer. Tiltalte fortsatte op ad nogle trapper mod den anden beboers værelse. Vidnet gik bag tiltalte. Da tiltalte skubbede vidnet, var der ingen andre til stede, men vidnets kollega kom til stede lige efter. Da vidnet var kommet op ad trappen, blev han skubbet med begge hænder, så han røg ind i en dør. Vidnet slog herved sit håndled. I forsvar skubbede vidnet tilbage, og tiltalte blev endnu mere ophidset og slog ud efter vidnet med knyttet hånd, som dog ikke ramte. Vidnet dukkede sig og holdt tiltaltes hoved under sin arm, så tiltalte ikke kunne gøre skade på vidnet eller sig selv. Herefter kom F og skilte vidnet og tiltalte ad. F fulgte tiltalte ud uden at anvende magt, og vidnet gik bag dem. Vidnet registrerede, at også en anden beboer var til stede under episoden.

Dokumentation

C henvendte sig den 25. december 2014 på skadestuen. Det fremgår af politiattesten:

"...

5. Det objektive fund

Moderat ømhed ved bevægelse af højre håndled uden tegn på brud."

Tiltalte er tidligere straffet, blandt andet

ved	Retten på Frederiksbergs dom af 19. december 2011 med fængsel i 4 måneder efter straffelovens § 181, stk. 1.
ved	Retten i Glostrups udeblivelsesdom af 17. februar 2012 med 4 dagbøder af 200 kr. efter straffelovens § 121.
ved	Retten i Hillerøds betingede dom af 26. november 2013 med fængsel i 40 dage efter straffelovens § 244.
ved	Retten på Frederiksbergs betingede dom af 27. januar 2014 med fængsel i 8 måneder efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, § 172, stk. 1, jf. § 171, jf. § 21, § 185, jf. § 276, våbenloven og våbenbekendtgørelsen. Prøvetid på 2 år fra den 7. februar 2014. Fællesstraf med den betingede dom af 26. november 2013.
ved	Retten i Hillerøds betingede dom af 5. maj 2014 med fængsel i 60 dage efter straffelovens § 119, stk. 1. Prøvetid på 2 år med vilkår om

eventuel behandling mod misbrug af euforiserende stoffer og behandling i Anger Management.

- ved Retten i Hillerøds betingede dom af 7. oktober 2014 med fængsel i 60 dage efter straffelovens § 260, stk. 1, nr. 1, jf. § 89. Prøvetid på 2 år med vilkår om eventuel behandling mod misbrug af euforiserende stoffer og behandling i Anger Management.
- ved Retten på Frederiksbergs betingede dom af 15. februar 2015 med fængsel i 10 måneder efter straffelovens § 119, stk. 1 og våbenlovens § 4, stk. 1, jf. § 89. Prøvetid på 2 år med tilsyn af Kriminalforsorgen. Fællesstraf med domme af 27. januar 2014 og af 7. oktober 2014.

Ved dom af 29. september 2014 er tiltalte T sat under værgemål for så vidt angår personlige anliggender og økonomiske forhold.

Af en supplerende udtalelse af 8. januar 2015 fra Kriminalforsorgen fremgår blandt andet:

"Resume og konklusion

Sagen omhandler den 18-årige T. T er født i Iraq hos gifte samlevende forældre. Faderen flygtede fra Iraq til Danmark, da T var omkring 6 år, og et år senere flygtede også moderen hertil med T og hans ældre søster. Forældrene skændtes ifølge T ofte og til tider udøvede faderen fysisk vold mod moderen og T. Da T var ca. 13 år, rejste moderen til Iraq med Ts storesøster, hvor hun opholdt sig i et godt et års tid. Efter moderens udrejse, boede T alene sammen med faderen. Som 14-årig blev T indskrevet på en akutinstitution i københavnsområdet efter en konfrontation med faderen, hvor denne havde slået T. Efter nogle måneder flyttede T tilbage til faderen, da moderen og storesøsteren var vendt tilbage fra Iraq. Da T var ca. 15 år tog moderen og søsteren permanent ophold i Iraq, og T anbragtes hos en af moderens veninder. Her boede han i ca. 3 måneder, indtil han atter blev indskrevet på en akutinstitution. T blev i slutningen af 2011 varetægtsfængslet og blev efterfølgende placeret på et behandlingssted i København. I 2012 flyttede T til en plejefamilie på Amager, hvor han boede omkring et års tid. Aktuelt bor T på en døgninstitution i Nordsjælland, hvor han har været siden december 2012. T har aktuelt ikke kontakt med sin fader, men har telefonisk kontakt til sin moder."

Udlændingestyrelsen har den 18. februar 2015 blandt andet udtalt:

"...

Opholdsgrundlag og længde

Den 26. februar 2003 søgte T via Den danske ambassade i Damaskus om opholdstilladelse under henvisning til sin herboende far. T fik den 18. december 2003 opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, indtil den 23. maj 2014. Den 21. oktober 2011 fik pågældende opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9c, stk. 1, indtil den 5. februar 2014. Denne tilladelse er senest den 1. september 2014 forlænget indtil den 21. september 2017.

Den 29. december 2003 blev pågældende tilmeldt folkeregisteret.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 29. december 2003, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5 medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 11 år.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 5. januar 2015.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

T har ikke kontakt med sine forældre eller søster.

T mener, at mor og søster er udrejst af Danmark for ca. 2-3 år siden.

T har 9. klasses afgangseksamen

T går på ...skolen i ...

T er personlig træner i et træningscenter

T oplyser at være blevet far den 20. december 2014, men har ikke set søn endnu

T satser på at skulle giftes med søns mor

Styrelsen skal vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T uden for de i § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundede forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, bemærke, at det fremgår af den irakiske straffelov art. 14, stk. 1, "at der ikke kan påbegynde retsforfølgelse af nogen, som har begået en forbrydelse uden for Irak uden særlig tilladelse fra Justitsministeriet. Den anklagede kan ikke blive dømt i Irak, hvis en udenlandsk domstol har afsagt endelig dom, enten ved at have frifundet eller ved at have idømt pågældende straf, og den eventuelle straf er blevet endelig afsonet".

Det fremgår af den irakiske straffelov art. 14, stk. 2, at "hvis sanktionen ikke er afsonet helt, eller hvis frifindelsen vedrørende en forbrydelse omtalt i § 9 (forbrydelse mod statens sikkerhed eller falskneri) eller § 12 (en forbrydelse udført af en ledende embedsmand eller diplomat med immunitet), og løsladelsen er baseret på den udenlandske lov, som ikke foreskriver straf mod en sådan forbrydelse, kan den skyldige blive retsforfuldt ved de irakiske domstole."

Særlig for så vidt angår Iraks kurdiske område (Kurdistan Region of Iraq - KRG) fremgår det af en fælles svensk - finsk fact-finding mission til blandt andet KRG i perioden 10.-22. maj 2011, s. 33, at der ikke i dette område er risiko for at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som pågældende måtte være blevet straffet for i Danmark.

Styrelsen skal henvise til rapport fra Fact-Finding mission to Amman and the Kurdich Regional Government Area, May 10-22 2011, s. 33, der vedlægges i kopi.

Styrelsen er i øvrigt ikke i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt dobbeltstraf praktiseres i Irak."

Udlændingestyrelsen har den 6. marts 2015 udtalt:

"Supplerende udtalelse om udvisningsspørgsmålet i sagen mod T ...

...

Nordsjællands Politi har efterfølgende anmodet Udlændingestyrelsen om at afgive udtalelse om, hvorvidt T i tilfælde af udvisning risikerer at skulle aftjene værnepligt i Irak, og hvorvidt han risikerer at blive strafferetlig forfulgt for ikke at have meldt sig til militærtjeneste i Irak.

Udlændingestyrelsen har undersøgt spørgsmålene og kan oplyse følgende:

I Irak har der ifølge FN og en kilde citeret af UK Home Office siden august 2003 været frivillig rekruttering til hæren, se her kildeuddrag vedlagt udtalelsen. Indtil maj 2003 var der værnepligt i Irak.

Det fremgår af pressekilder, at det i de seneste år har været diskuteret i det irakiske parlament at genindføre værnepligten. Se kildeudddrag vedlagt udtalelsen.

Vi har yderligere indsat links til oplysninger om Iraks militærdomstole, dersertering fra hæren siden 2012 samt frivillig rekruttering til den irakisk kurdiske hær (pshmerga'erne).

Vi kan fortsat tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningspåstanden, og vi kan i det hele henholde os til vores udtalelse af den 18. februar 2015."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han i april 2015 afsluttede grundforløbet til ...uddannelsen med et 7-tal, og at han for tiden overvejer, hvad han vil lave fremover. Oplysningerne i personundersøgelsen er korrekte bortset fra, at han ikke har kontakt til sin mor og søster i Irak, fordi han har mistet sin telefon. Han bor i dag i en lejlighed i Y-By og har to kontaktpersoner. Han bor ikke sammen med L, der fødte en dreng den xxxx 2014, men han besøger hende og barnet næsten hver dag. Det er rigtigt, at han ikke er registreret som far til barnet, for han har ikke ønsket at få lavet en DNA test. Han tager hash i weekender, men har ikke andet misbrug. Han taler ikke irakisk og ved ikke, om han skal aftjene værnepligt i Irak, hvis han kommer tilbage.

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Det er med vidnerne A og Ds sikre og troværdige forklaringer bevist, at tiltalte overfaldt og fremsatte trusler mod A som beskrevet i anklageskriftet.

Det er herefter ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes forklaring som utroværdig.

På denne baggrund finder retten, at tiltalte er skyldig i forhold 1 i overensstemmelse med anklageskriftet.

Forhold 2

Det er med vidnerne B og Es sikre og troværdige forklaringer, som støttes af den skriftlige redegørelse for forløbet, som B udarbejdede kort efter episoden, bevist, at tiltalte overfaldt og truede B som beskrevet i anklageskriftet.

Det er herefter ubetænkeligt at tilsidesætte tiltalte og vidnet Gs forklaringer som utroværdige.

På denne baggrund finder retten, at tiltalte er skyldig i forhold 2 i overensstemmelse med anklageskriftet.

Forhold 3

Det er med vidnerne C og Fs sikre og troværdige forklaringer, som støttes af foto og lægelige oplysninger om skaden på C, bevist, at tiltalte udøvede vold mod C som beskrevet i anklageskriftet.

Det er herefter ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes forklaring og vidnet Hs usikre forklaring som utroværdige.

På denne baggrund finder retten, at tiltalte er skyldig i forhold 3 i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffen fastsættes som en fællesstraf til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 119, stk. 1 og § 244, jf. delvist § 21, jf. i det hele § 89. Straffen omfatter også den betingede straf i dommen af 15. februar 2015, jf. straffelovens § 61, stk. 1.

Retten har lagt vægt på kriminalitetens karakter, at tiltalte tidligere gentagne gange er dømt for ligeartet kriminalitet og den hurtigste tilbagevenden til kriminalitet efter dommen den 7. oktober 2014.

Retten tager udvisningspåstanden til følge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, nr. 6, jf. § 24 a, da dette ikke er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Indrejseforbuddet fastsættes til 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 2.

Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte i de første 7 år af sit liv boede i Irak, hvor han gik i skole, at tiltaltes mor og søster bor i Irak, og at tiltalte hverken har familie eller nærmere tilknytning til personer i Danmark. Retten bemærker i den forbindelse, at tiltalte ikke er registreret som far til det barn, der blev født den xxxx 2014. Retten har endvidere lagt vægt på tiltaltes mange domme for personfarlig kriminalitet, og at dette er fortsat, efter tiltalte er fyldt 18 år. Udvisning er således ikke ude af proportion med kriminalitetens grovhed eller straffens længde. Udvisning må endvidere anses for nødvendig for at forebygge uro eller forbrydelse, jf. artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention. Der er ikke grundlag for at antage, at udvisning er i strid med artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 1 år.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.